

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018 - Α.Φ.182 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ." Α΄ Κορ.15:51-52

Εκζητώντας τον Θεό μέσα από την καρδιά μας

Ο Δανιήλ είπε: *"Και έστρεψα το πρόσωπό μου στον Κύριο τον Θεό..."* (Δαν.9:3).

Πιστεύω ότι λίγοι από εμάς τους χριστιανούς, γνωρίζουν τι πραγματικά σημαίνει το να **"στρέφουμε το πρόσωπό μας στον Κύριο το Θεό μας"**. Παραδέχομαι ότι η εμπειρία του Δανιήλ να στρέψει το πρόσωπό του στον Κύριο Θεό, αυτή η απόφαση, αυτή η στάση καρδιάς, η βαθιά επιθυμία να βρει τον Κύριο, αυτή η συνεχής απόφαση να στρέψουμε το πρόσωπό μας, να εκζητήσουμε το πρόσωπο του Θεού, όπως ο Δανιήλ, είναι κάτι που ο μέσος χριστιανός σήμερα γνωρίζει πολύ λίγο ή καθόλου!

Αυτό είναι τόσο λυπηρό! Είναι λυπηρό γιατί δείχνει έλλειψη ενθουσιασμού προς το Θεό! Δείχνει τη ρηχή αγάπη μας προς το Θεό, που μας αγαπά ανείπωτα. Είναι λυπηρό γιατί δείχνει μία στάση, που είναι τόσο αντίθετη σε ό, τι επιθυμεί και περιμένει ο Θεός από εμάς. Δείχνει μια στάση αδιαφορίας για τα πράγματα του Θεού, αδιαφορίας για τα "άνω πράγματα", μια στάση που λέει: "Υπάρχουν τόσα πολλά σ' αυτή τη γη που με ελκύουν. Δεν έχω χρόνο ν' ασχοληθώ και με τα πνευματικά. Είμαι πολύ απασχολημένος με άλλα πράγματα για να στρέψω το πρόσωπό μου στον Κύριο".

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: *"Αν λοιπόν εγερθήκατε μαζί με το Χριστό, τα άνω να ζητάτε, εκεί όπου ο Χριστός κάθεται συνεχώς στα δεξιά του Θεού τα άνω να φρονείτε, όχι όσα είναι πάνω στη γη"* (Κολ. 3:1-2). Έχει λεχθεί: *"...Εκείνος που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να πιστέψει ότι υπάρχει και ότι γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που Τον εκζητούν"* (Εβρ. 11:6). Και πάλι: *"Ελάτε, παιδιά, ακούστε Με..."* (Ψαλ. 34:11). *"Ζητήστε το πρόσωπό μου, είπε η καρδιά μου για Σένα..."* (Ψαλ. 27:8).

Ο Ιάκωβος είπε: *" Πλησιάστε το Θεό και θα πλησιάσει σ' εσάς..."* (Ιακ. 4:8). Η επιθυμία να πλησιάσουμε το Θεό, είναι η πιο πολύτιμη ευλογία. Για τον πιστό, που θα περπατήσει μ' ευχαριστία ενώπιον του Θεού σ' αυτή τη ζωή, τίποτε δε θα μπορούσε να έχει μεγαλύτερη αξία από αυτή την στάση προς το Θεό. Συχνά διαβάζουμε στους Ψαλμούς για εκείνους που πεινούσαν για το Θεό, που διψούσαν γι' Αυτόν και για δικαιοσύνη και αγιότητα, ανθρώπους που πράγματι πλησίασαν το Θεό.

"ΘΕΕ, εσύ είσαι ο Θεός μου σε ζητάω από το πρωί σε διψάει η ψυχή μου, σε ποθεί η σάρκα μου..." (Ψαλ. 63:1). Τι δόξα! Ω, τι δόξα! Τίποτε δε θα μπορούσε να είναι πιο πολύτιμο για τον πιστό, για σένα και για μένα,

από το να υπάρχει αυτή η πείνα καρδιάς και αυτή η δίψα ψυχής για το Θεό, αυτή η εκζήτηση του Θεού μέσα στο είναι μας!

Ο Α. W. Tozer γράφει: *"Εκζητούμε το Θεό διότι και μόνον διότι, Εκείνος πρώτος έχει βάλει τον πόθο μέσα μας, που μας παρακινεί στην εκζήτηση του Προσώπου Του"*.

Ο Δανιήλ είχε αυτό τον πόθο σε μεγάλο βαθμό. Πόσο πολύτιμο είναι το να πλησιάζεις το Θεό. Πόσο ένδοξο είναι το να εκζητείς το Θεό! Εάν σήμερα ανήκουμε στον Κύριο Ιησού, πόσο θα έπρεπε να προσευχόμαστε στο Θεό, πόσο θα έπρεπε να Τον παρακαλούμε ν' αυξήσει όλο και πιο πολύ την επιθυμία μας γι' Αυτόν!!

Η εκζήτησή μας σ' αυτή τη ζωή είναι Αυτός. Όταν πραγματικά έχουμε Αυτόν, τότε Του είμαστε διαθέσιμοι να μας χρησιμοποιήσει οποτεδήποτε και οπουδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο για οποιονδήποτε λόγο η θαυμαστή καρδιά Του επιθυμεί για εμάς. Τότε είναι που οι προτεραιότητές μας πρέπει να είναι οι σωστές, γνωρίζοντας το Θεό πάνω και πρώτα απ' όλα και έπειτα να Τον υπηρετούμε όπως Εκείνος επιθυμεί.

Ο Δανιήλ είπε: *"Και έστρεψα το πρόσωπό μου στον Κύριο τον Θεό"*. Θα το κάνουμε κι' εμείς;

Ο Ιησούς μάς δείχνει την αγάπη του Πατέρα

«Με τούτο φανερώθηκε η αγάπη τού Θεού σε μας, επειδή ο Θεός τον Υιό του τον μονογενή απέστειλε στον κόσμο για να ζήσουμε διαμέσου αυτού» (Α΄ Ιωαν. 4:9)

Ο Θεός, όντας Θεός, κατέχει κάποιες αρετές που ποτέ δε θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε πλήρως. Δε θα μπορούσαμε ποτέ να καταλάβουμε την τέλεια σοφία Του, ή την μεγαλοπρεπή δύναμή Του. Και βέβαια είναι δύσκολο για εμάς να καταλάβουμε τη μεγάλη αγάπη Του. «Η αγάπη του Θεού είναι μακράν πολύ μεγαλύτερη από οποιαδήποτε γλώσ-

σα, ή πέννα θα μπορούσε να γράψει», λέει ένα χριστιανικός ύμνος.

Ο Ιησούς, υγμένος στο σταυρό, είναι το μέγιστο σύμβολο της αγάπης του Θεού για εμάς *«Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας»* (Ρωμ. 5:8). Και ο Ιησούς, ακόμη μας μιλάει, υπενθυμίζοντάς μας πόσο πολύ μας αγαπά ο Πατέρας. Δόξαζε καθημερινά στη ζωή σου το Θεό, που μας αγάπησε τόσο πολύ για να μας σώσει μέσω του Χριστού.

Ο κίνδυνος της αμαρτίας

Η αμαρτία είναι σαν την κατάβαση από ένα λόφο, όπου κάθε βήμα που κάνουμε αυξάνει τη δυσκολία της επιστροφής μας. Ναι, είναι σαν ένα ποτάμι στην πορεία του. Όσο πιο μακριά τρέχει, τόσο πιο βαθύ είναι και όσο πιο μακριά απέχει από την πηγή του, τόσο πιο πολύ αυξάνεται η ένταση του ήχου.

Η αμαρτία έχει ως συνήθεια το να γίνεται δυνατότερη κάθε μέρα. Η καρδιά γίνεται σκληρότερη. Η συνείδηση γίνεται πιο αδρανής. Η απόσταση μεταξύ Θεού και ψυχής μεγαλώνει. Όπως ένας βράχος που εκτοξεύεται από την κορυφή του βουνού με φόρα, έτσι και εμείς όσο πιο πολύ πέφτουμε, κατεβαίνουμε όλο και με μεγαλύτερη ταχύτητα.

Αγαπητέ αδελφέ, ας προσέξουμε γιατί κοστίζει τρομακτικά το να συνεχίζουμε να εμπλεκόμαστε με την ΑΜΑΡΤΙΑ.

Η καταπολέμηση της προσευχής από το διάβολο

Πολλοί είναι αυτοί που μου λένε πως μερικές φορές τους είναι δύσκολο να προσευχηθούν, κάτι που και εγώ βιώνω. Είναι γενικά παραδεκτό ότι το να προσευχηθούν οι πιστοί είναι κάτι που ποτέ δεν γίνεται εύκολα. Η δυσκολία για προσευχή οφείλεται σε διάφορους λόγους, όπως στην απουσία οραματισμού, στην έλλειψη προσδοκίας, ή στο γεγονός ότι τις περισσότερες φορές προσευχόμαστε μόνο για τις προσωπικές μας ανάγκες. Τέλος, η σαρκικότητα είναι ένας άλλος σημαντικός λόγος.

Αλλά εκτός απ' αυτούς τους λόγους υπάρχουν μερικά εδάφια στη Γραφή που ξεκαθαρίζουν ότι στον αόρατο κόσμος γίνεται μία συνεχής και έντονη πάλη υπεροχής (Δαν.10:12,13,20,21). Ο κύριος λόγος που δυσκολευόμαστε να προσευχηθούμε είναι γιατί ο διάβολος πολεμά την ώρα της προσευχής.

Τα παρακάτω εδαφία το δείχνουν ξεκάθαρα : «**αδιάκοπα μοχθεί για σας με τις προσευχές**» (Κολ.4:12). «**προσεύχεστε συνεχώς και ν' απευθύνετε τα αιτήματά σας σε κάθε περίπτωση προς το Θεό, οδηγημένοι από το Άγιο Πνεύμα του. Να είστε άγρυπνοι και να μην παύετε να προσεύχεστε για όλον το λαό του Θεού**» (Εφεσ.6:18) «**Να προσεύχεστε κι εσείς θερμά για μένα στο Θεό**» (Ρωμ.15:30) «**η παράκληση του δικαίου έχει μεγάλη δύναμη και αποτελεσματικότητα**» (Ιακ.5:16) «**επιμένετε στην προσευχή**» (Κολ.4:2) «**πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε και να μην αποκάμνετε στην προσευχή**» (Λουκ.18:1) «**έκανε με δυνατές κραυγές και δάκρυα προσευχές και ικεσίες στο Θεό**» (Εβρ.5:7)

Ας δούμε τις λέξεις κλειδιά : «**μοχθώντας αδιάκοπα**» «**μην παύετε να προσεύχεστε**» «**προσεύχεστε ένθερμα**»

«**επιμένετε στην προσευχή**» «**μην αποκάμνετε**» «**με δυνατές κραυγές**» «**με δάκρυα**». Αυτές είναι εκφράσεις που δείχνουν ότι από την μια υπάρχει πολύ δουλειά και από την άλλη υπάρχει η μάχη. Φαίνεται μία κατάσταση τρομερής και επείγουσας ανάγκης, μία συνεχής προσπάθεια και ατρόμητο θάρρος, ενώ η επιμονή και η πίστη είναι επίσης υψίστης σημασίας. Γιατί; Επειδή ο άνθρωπος προσευχής δραστηριοποιείται σε έναν κόσμο όπου κάθε τι έρχεται εναντίον του την ώρα που συγκεντρώνεται για να μιλήσει στον Πατέρα Θεό. Ας μη γελιόμαστε, **ο διάβολος ξέρει πολύ καλά πότε κάποιος προσεύχεται αποτελεσματικά και κάνει τα αδύνατα δυνατά για να τον εμποδίσει.**

Σε κάποια μέρη της Γραφής συναντάμε μία μάλλον στρατιωτική γλώσσα όπου περιγράφεται μία έντονη πάλη κυριαρχίας. Τι άλλο άλλωστε θα μπορούσε να εννοούσε ο Παύλος με αυτά που είπε : «**Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο Θεός...ν' αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του διαβόλου...σταθείτε σε θέση μάχης...**»; «**κρατείστε...τη μάχαιρα του Πνεύματος...προσευχόμενοι συνεχώς**» (Εφεσ.6:10,17,18). «**Γιατί μπορεί να ζούμε μέσα στον κόσμο, δεν πολεμάμε όμως με όπλα κοσμικά. Τα όπλα με τα οποία πολεμάμε...έχουν τη δύναμη από το Θεό**» (2 Κορ.10:3,4). Εδώ υπάρχει η λέξη «**πόλεμος**». Ας αναγνωρίσουμε το γεγονός ότι ο εχθρός είναι τόσο επίμονος που θ' αφήσει να τον νικήσει μόνο ότι τον αναγκάσει να νικηθεί και είναι τόσο δυνατός, που μόνο ο άνθρωπος που είναι ντυμένος το Θεό θα μπορέσει να τον νικήσει. Ακόμα και τότε η βάση της νίκης μας βρίσκεται στο γεγονός ότι ο σατανάς έχει νικηθεί από το Χριστό στο Γολγοθά.

Μια προσευχή για να γίνεις σαν τον Χριστό και να ζεις παντοτινά γι' Αυτόν

Ω, Κύριε, μας κάλεσες μ' ένα άγιο κάλεσμα. Επιθυμούμε να είμαστε αντάξιοι της τιμής που μας έχεις δώσει. Μας λύτρωσες με το αίμα Σου. Μας έφερες σε επικοινωνία μαζί Σου. Μας έκανες κληρονόμους Θεού, συγκληρονόμους μ' Εσένα. Μας έδωσες αιώνια ζωή!

Κάνε μας άξιους αυτής της μεγάλης τιμής. Εξάγνισε και καθάρισέ μας, έτσι ώστε να είμαστε όπως Εσύ στο πνεύμα, στη διάθεση, στο χαρακτήρα. Δώσε μας τις ίδιες επιθυμίες που έχεις στην καρδιά Σου, έτσι ώστε να μισούμε ό, τι μισείς, και ν' αγαπάμε ό, τι αγαπάς. Κάνε μας συμμετόχους στο έργο Σου για την εξάπλωση της βασιλείας Σου.

Δώσε μας αυτή τη μέρα, το ίδιο πνεύμα που υπάρχει και σ' Εσένα. Άφησες την ουράνια δόξα Σου και έγινες άνθρωπος, έτσι ώστε να μπορέσεις να γίνεις ο Λυτρωτής μας. Έζησες για να υπηρετείς, δίνοντας τη ζωή Σου σε άφθονη υπηρεσία, ακόμη και πεθαίνοντας από αγάπη για τα παιδιά Σου. Θέλουμε να έχουμε και εμείς το ίδιο πνεύμα. Σώσε μας από κάθε εγωισμό, που θα μας συγκρατούσε από το να υπηρετούμε τους άλλους. Σώσε μας από κάθε υπερηφάνεια, που θα μας οδηγούσε να θεωρούμε τον εαυτό μας πιο ψηλά από ό, τι χρειάζεται και ντύσε μας με ταπεινοφροσύνη. Οδήγησέ μας στους δικούς Σου τρόπους υπηρεσίας.

Θέλουμε να κάνουμε το θέλημά Σου, όχι το δικό μας, να ευαρεστούμε Εσένα και όχι τον εαυτό μας. Έτσι, γέμισέ μας με τη χάρη και την αγάπη Σου, ώστε να είμαστε ευγενικοί, ταπεινοί, υπάκουοι, και σε όλα τα πράγματα σε συμφωνία μαζί Σου. Δυναμώσέ μας με όλη την πνευματική δύναμη και εμπλούτισέ μας με χάρη, έτσι ώστε να μην αποτυγχάνουμε στην υπακοή.

Προφύλαξέ μας από κάθε συναίσθημα που θα μείωνε την ομορφιά της στάσης μας. Κράτησέ μας από κάθε βλαβερή επιρροή αυτών με τους οποίους συναναστρέφουμε. Κράτα μας μακριά από φθόνο, ζήλια, πάθη, και έριδες. Προστάτεψέ μας από το να συμπεριφερόμαστε άπρεπα, ώστε να Σε ατιμάζουμε ή να πληγώνουμε τους σκοπούς Σου. Βοήθησέ μας να φέρνουμε φως και καλή διάθεση όπου κι αν πάμε, ώστε κάθε ένας που μας βλέπει να παίρνει λίγη φωτεινότητα από το πρόσωπό μας και από τα λόγια μας.

Αγίασε την επιρροή μας, έτσι ώστε να είμαστε ευλογία σε όλους όσων τις ζωές αγγίζουμε. Ας μην είμαστε εμπόδιο στο καλό ή στη χαρά οποιουδήποτε. Ας μην αποθαρρύνουμε εκείνους που αγωνίζονται σε δυσκολίες ή δοκιμασίες ή πειρασμούς, αλλά μάλλον να ενθαρρύνουμε όλους όσους συναντάμε.

Ας μη χαράμισουμε ούτε ένα λεπτό πολύτιμου χρόνου της σημερινής μέρας. Η

μέρα είναι δική Σου, όχι δική μας, χρησιμοποιήσέ μας για Σένα. Μακάρι να μπορέσουμε να την ξοδέψουμε έτσι ώστε να μη χαθεί ούτε ένα λεπτό όπου θα φέρουμε το καλό. Στις συζητήσεις μας να λέμε μόνο λόγια που θα υπηρετούν τη χάρη, ευγενικά λόγια, αληθινά λόγια. Προστάτεψέ μας από κάθε παράπνο και γκρίνια. Δίδαξέ μας το μάθημα της αυτάρκειας και της ευγνωμοσύνης, έτσι ώστε να μη μουρμούραμε, ούτε να γογγύζουμε.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Αγιότητα στο σπίτι

Αδελφια μου, κάθε στιγμή να είστε σαν τον Χριστό, μιμηθείτε Τον δημόσια. Πολλοί από εμάς έχουν καλεστεί να εργάζονται ενώπιον των συνανθρώπων μας κάθε μέρα. Παρακολουθούμε, τα λόγια μας ακούγονται, οι ζωές μας ελέγχονται, ακόμα και στις πιο μικρές λεπτομέρειες. Ο κόσμος με το αείτισο μάτι, παρατηρεί κάθε τι που κάνουμε και η οξεία κριτική τους μας περιμένει. Ας ζήσουμε τη ζωή του Χριστού δημόσια. Ας προσέχουμε να αναδείχνουμε τον Κύριο μας και όχι τον εαυτό μας, έτσι ώστε να μπορούμε να πούμε: *"Ζω, λοιπόν, όχι πια εγώ, αλλά ζει μέσα μου ο Χριστός"* (Γαλ. 2:20).

Μεταφέρετε το πνεύμα του Χριστού και στις εκκλησίες σας, οπουδήποτε βρίσκεστε. Οι συνάνθρωποί σας ας πουν για σας: "Αυτός ο άνθρωπος του Θεού όντως περπατά με τον Ιησού".

Αλλά πάνω απ' όλα, φροντίστε να έχετε πίστη στο σπίτι σας. Ένα χριστιανικό σπίτι είναι η καλλίτερη απόδειξη αληθινής ευσέβειας. Είναι το παιδί, η σύζυγος, ο φίλος, που μπορεί να ξεχωρίσει περισσότερο τον αληθινό σας χαρακτήρα. Δεν πιστεύω ότι ένας άνθρωπος θα ήταν αληθινός χριστιανός, εάν η γυναίκα του, τα παιδιά του ακόμα και ο σκύλος και η γάτα του....., δεν το επιβεβαίωναν με τη ζωή τους. Εάν η οικογένειά σου δεν είναι η καλλίτερη σύμφωνα με το χριστιανισμό σου, εάν οι άνθρωποι δε μπορούν να πουν: "Αυτό είναι καλλίτερο σπίτι από άλλα", τότε μην εξαπατάσαι δεν έχεις από τη χάρη του Θεού! Μετέφερε την αγιότητά σου και στην οικογένειά σου. Ας πει ο καθένας ότι έχεις χριστιανισμό στην πράξη. Ας γίνει γνωστό και ας διαβαστεί στο σπίτι, όπως και στον κόσμο. Φροντίστε το χαρακτήρα σας στο σπίτι, γιατί ό, τι είμαστε εκεί, είμαστε πραγματικά.

Ο Θεός ανάμεσα στα παιδιά Του

Μερικά χρόνια πριν, σ' ένα βιβλίο με τίτλο "Αναζωπύρωση", έδωσα τον ακόλουθο ορισμό γι' αυτή την λέξη: "Η αναζωπύρωση είναι το υπερφυσικό έργο του Αγίου Πνεύματος που παράγει υπερφυσικά αποτελέσματα". Ενώ αυτή η φράση αποδεικνύει τη θεμελιώδη ιδέα της αναζωπύρωσης στη διάρκεια των χρόνων, έχω πειστεί ότι η μόνη λέξη που περιγράφει την αναζωπύρωση καλύτερα από κάθε άλλη, είναι η λέξη "ΘΕΟΣ".

Υπάρχει μια πολύτιμη αίσθηση στην οποία η αναζωπύρωση είναι κυριολεκτικά "ο ΘΕΟΣ ανάμεσα στα παιδιά Του". Η μεγαλειώδης παρουσία Του παράγει όλα όσα περιγράφονται στην αναζωπύρωση. Η απουσία της μεγαλειώδους παρουσίας Του, εξηγείται επειδή είναι ανειπιθύμητη σε περιόδους ηθικής και πνευματικής παρακμής, που προηγούνται των αναζωπυρώσεων.

Η αναζωπύρωση είναι μια ώρα όπου ο ουρανός έρχεται πιο κοντά στη γη από οποιαδήποτε άλλη φορά στις ζωές των ανδρών και των γυναικών. Αν κάποιος θεωρεί ποια είναι η μεγαλύτερη ομορφιά του ουρανού, είναι μήπως οι χρυσοί δρόμοι; Είναι το Δένδρο της Ζωής; Είναι η παρουσία των αγγέλων; Είναι η επικοινωνία με τους άλλους λυτρωμένους; ΟΧΙ! Το μεγαλύτερο θέλημα του ουρανού είναι η απόλυτη αδιάσπαστη παρουσία του Θεού.

Παρόμοια, η πιο τρομακτική φάση της κόλασης δεν είναι η φωτιά που δεν σβήνει ποτέ, το σκουλήκι που ποτέ δεν πεθαίνει, οι αγωνίες που ποτέ δεν σταματούν, το κακό που βασιλεύει ανεξέλεγκτο, **η πιο τρομακτική φάση της κόλασης είναι το ότι ο Θεός δεν βρίσκεται ποτέ εκεί.** Σκέψου το! Μετά από δισεκατομμύρια χρόνια στην κόλαση, ο αμαρτωλός δεν έχει καμία ελπίδα ότι θα έρθει ποτέ ο Θεός, ούτε για ένα λεπτό.

Πηγαία δοξολογία

«Αυείτε Αυτόν, δια τα μεγαλεία Αυτού, αυείτε Αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλοσύνης Αυτού» Ψαλμ.105:2

Συναντά κανείς και ευτυχώς ακόμη, ανθρώπους που απαντούν στην ερώτηση «τι κάνεις;» με τη φράση : «Δόξα στο Θεό!» Υπάρχει όμως και συναίσθηση της σημασίας της;

Πηγαίνουμε στην εκκλησία με λατρευτική διάθεση και γεμάτα τα αυτιά μας και το στόμα μας με δοξαστικές εκφράσεις παρμένες από το Λόγο του Θεού : δόξα, αλληλούια, αμήν. Όμως δοξάζουμε πραγματικά τον Κύριο μας μέσα από την καρδιά μας, γνωρίζοντας για πιο λόγο Τον δοξάζουμε;

Διάβασα μια κωμικοτραγική περιγραφή παραβολική, που μιλάει ζωντανά γι' αυτό: Ερχόμαστε στην εκκλησία κουβαλώντας ένα αμάξι φορτωμένο με πανέμορφα τυλιγμένα κουτιά, με ωραίες κορδέλες και με καρτούλες που γράφουν : Δόξα στο Θεό! Αλληλούια! Δόξα στον Κύριο! Αμήν! Κάποιος τρίτος που μας βλέπει θαυμάζει. «Πόσο αγαπούν αυτοί το Θεό! Πόσα Του προσφέρουν!» Μα μόλις ανοίγει ο Θεός τα «δώρα» Του, βρίσκει πως είναι άδεια κουτιά! Χωρίς περιεχόμενο!

Αυτό που θέλει ο Θεός από μας δεν είναι τα κούφια λόγια μας, αλλά η καρδιά μας. Όταν όλη την εβδομάδα παραπονόμαστε και γκρινιάζουμε για το ένα και το άλλο, τι το όφελος την Κυριακή να λέμε πως Τον δοξάζουμε; Μήπως δεν είναι ο Ίδιος που τις καθημερινές μας έδωσε αυτά, για τα οποία βαρυγκωμήσαμε; Δοξάζω το Θεό σημαίνει αναγνωρίζω την αγάπη Του και την καλοσύνη Του σε κάθε τι που μου συμβαίνει. Διακρίνω τα μεγαλεία Του γύρω μου. Συνειδητοποιώ την προσωπική Του φροντίδα για μένα. Εμπιστεύομαι απόλυτα τη δική Του σοφία για το παρόν μου και το μέλλον μου. Και ζω με ευγνωμοσύνη και λατρεία για τον Κύριο μου.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας χαρίσει Πνεύμα ευχαριστίας, λατρείας στο Πρόσωπό Του για όλα και πάντοτε!

Ο Ιησούς μάς λει ότι «σε καθένα που έχει, θα του δοθεί με το παραπάνω και θα έχει περίσσευμα» (Ματθ. 25:29).

Αγάπα και τον παραμικρό πόθο που έχεις για το Θεό και θα σου δοθεί περισσότερος πόθος. Εάν ο Θεός σε εγκαταλείψει για να σε δοκιμάσει, όπως έκανε στον Εζεκία, εκζήτησέ Τον παρ' όλα αυτά. Μην τρέξεις στους φίλους για παρηγοριά, αλλά εκζήτη το Θεό! Οι φίλοι μπορούν να βοηθήσουν, όμως ζήτη πρώτα τη Βασιλεία Του Θεού και τη δικαιοσύνη Του. Εκζήτη το Θεό, πίστεψέ Τον, τίμα Τον και θα σε τιμήσει (1 Βασ. 12:30).

Περισσότερο από ένα θαύμα

Όλοι μας βιώνουμε την προσωπική μας Γεσθημανή όταν δηλαδή πρέπει να μάθουμε να λέμε «το θέλημά Σου να γίνει». Η δικιά μας έγινε μία βροχερή νύκτα πριν δύο χρόνια όταν βρισκόμασταν στην Εθνική Οδό και κατευθυνόμασταν σε κάποιο εστιατόριο για να ξεκουραστούμε και να φάμε. Ξαφνικά βλέπουμε από το απέναντι ρέμα κυκλοφορίας ένα αυτοκίνητο να έρχεται στη μεριά μας και στη κυριολεξία να πέφτει πάνω μας με μεγάλη ταχύτητα. Η μικρή μας κόρη σκοτώθηκε ακαριαία, ενώ ο γιος μας έπεσε σε βαθύ κόμα. Η γυναίκα μου υπέστη πολλαπλά τραύματα και εγώ έσπασα τα πλευρά μου. Τα λόγια δεν είναι αρκετά για να εκφράσουν τι σημαίνει να έχεις όλη σου την οικογένεια αναίσθητη - η κόρη μας ποτέ δεν θα γύριζε πίσω, ενώ ο γιος μας χαροπάλευε. Ήμασταν σίγουροι ότι οι προσευχές τόσων πιστών που είχαν μάθει για το δυστύχημά μας και προσευχόντουσαν για εμάς, θα έφερναν κάποιο θαύμα. Όμως παρ' όλα αυτά δεν συνέβη κάποιο θαύμα και ο γιος μας έχασε τη μάχη για τη ζωή.

Μέσα από τη θλίψη αυτή μάθαμε κάποια πράγματα. Το σπουδαιότερο μάθημα το πήραμε όταν ήμασταν μαζεμένοι γύρω από το κρεβάτι του γιου μας προσευχόμενοι και ελπίζοντας ότι ο Θεός θα έκανε το θαύμα Του. Ανακαλύψαμε ότι η πίστη δεν είναι αυτή που φέρνει πάντα το θαύμα. Πίστη δε σημαίνει το να αγωνιζόμαστε μέχρι να δούμε την υπερφυσική θεϊκή επέμβαση που ποθούμε, αλλά το να ξυπνάς κάθε πρωί και να εμπιστευθείς ότι ο Θεός θα σου δώσει τη δύναμη που χρειάζεσαι για να ζήσεις αυτή τη μέρα, σύμφωνα με το θέλημα Του και κάτω από την προστασία Του. Συνειδητοποιήσαμε ότι ο Πατέρας Θεός, που ξέρει τι σημαίνει να βλέπει το Γιο Του να πεθαίνει, μπορεί να εκτελέσει τα παντοδύναμα σχέδιά Του παρά τις αντίξοες καταστάσεις που περνάμε.

Ίσως νιώθεις ότι βρίσκεσαι στα όριά σου και ότι δεν υπάρχει κάτι άλλο που μπορείς πλέον να κάνεις. Ίσως για σένα να φαίνεται άλυτο πρόβλημα ο δύσκολος γάμος σου, ίσως κάποιο πρόβλημα στη δουλειά σου, στην καριέρα σου, στις σπουδές σου. Μπορεί να αντιμετωπίζεις σοβαρά οικονομικά προβλή-

ματα. Η λύση βρίσκεται σ' αυτό που λέει ο Ιησούς στο Ματθ.11:28 «*ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι κι εγώ θα σας ξεκουράσω*». Αυτός θα κουβαλήσει το φορτίο της ανησυχίας σου, της απόγνωσης, της θλίψης σου, αρκεί να είσαι πρόθυμος να το εμπιστευθείς πραγματικά σ' Αυτόν.

Ζωντανή πίστη σημαίνει ότι ενθαρρυνόμαστε από τη γνώση ότι ο Χριστός έχει τον απόλυτο έλεγχο και ότι νοιάζεται για τα προβλήματά μας, αν και δεν ανταποκρίνεται πάντα με τον τρόπο που εμείς θα θέλαμε. Η γυναίκα μου και εγώ είμαστε πια σίγουροι ότι πίστη σημαίνει να είσαι κολλημένος στον Ιησού και όπως λέει ο Ιάκωβος να υπομένεις με καρτερικότητα μέχρι το τέλος (Ιακ.1:2-3). Ο Παύλος περιγράφει την πίστη σαν κάτι που το βιώνεις καθημερινά (2 Κορ.5:7). Εν τούτοις πίστη δε σημαίνει ελευθερία από τον πόνο, τις δυσκολίες και τις οδόνες της ζωής!

Δυστυχώς πολλοί Χριστιανοί έχουν την εσφαλμένη εντύπωση ότι ένας αφοσιωμένος δούλος του Θεού είναι απρόσβλητος από θλίψεις και προβλήματα. Μερικοί μάλιστα υπηρετούν το Θεό στην εκκλησία τους και προσφέρουν χρήματα, προκειμένου να «εξαγοράσουν» την εύνοια του Θεού και έτσι όταν έρθουν προβλήματα στη ζωή τους κρατούν μία στάση πικρίας ακόμα και απόρριψης του Θεού. Αυτή η μερίδα Χριστιανών έχει μία θρησκεία, όπου η επαφή τους με το Θεό τους φυλάει από συγκρούσεις, αβεβαιότητα και βάσανα, με λίγα λόγια υπηρετούν μία θρησκεία χωρίς Σταυρό. Στην Αγία Γραφή βλέπουμε ότι ο Θεός δε βγάζει τον άνθρωπο από το δράμα που ζει, αλλά το ζει μαζί μ' αυτόν και γι' αυτόν. Αναμφισβήτητα ο Ιησούς Χριστός μάς δίνει γνήσια πίστη, δύναμη, ανάπαυση, συμπάρασταση και αντοχή, που είναι πολύ πιο σημαντικά από την προστασία που θέλουμε να έχουμε από δυσκολίες, καταστροφές και τραγωδίες.

Ο Ιησούς ενδυναμώνει τους Χριστιανούς με τέτοιου είδους πίστη, που μένουν ακλόνητοι ακόμα και όταν δεν δουν το θαύμα που με πίστη περίμεναν. Υπάρχουν στιγμές που κάθε μας προσευχή απαντιέται και όπου ο Θεός φαίνεται να βρίσκεται τόσο κοντά μας και να νοι-

άζεται για μας. Και από την άλλη, έρχονται «συννεφιασμένες» στιγμές που ο Θεός παραμένει σιωπηλός και που τίποτα δεν γίνεται σύμφωνα με τον τρόπο που ξέραμε μέχρι τότε, ενώ όλες οι υποσχέσεις της Αγίας Γραφής δείχνουν σαν να μην ισχύουν πια. Αυτές τις ώρες είναι που πρέπει να πάμε μπροστά στο Θεό με πίστη, ότι Αυτός νοιάζεται και δεν μας έχει εγκαταλείψει όπως θέλουν οι καταστάσεις να δείχνουν. Ο Ιώβ ήταν ο άνθρωπος που βίωσε τη σκοτεινότερη πλευρά της ζωής του και τη μεγαλύτερη σιωπή από το Θεό, όμως ποτέ μα ποτέ δεν έχασε την πίστη του.

Ναι, υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο Θεός θεραπεύει, δίνει υλικές ευλογίες και άλλα δώρα. Άλλωστε τα θαύματα ήταν στη διακονία του Χριστού όταν έζησε στη γη. Όμως εάν πλησιάζουμε το Θεό μόνο γιατί θέλουμε τα δώρα και τις ευλογίες Του, αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε πραγματικά γνωρίσει το Θεό. **Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι μπορεί ο Θεός να μην απομακρύνει τη θλίψη ή το κακό που μας έχει έρθει, όμως στέλνει δύναμη, ειρήνη και ελπίδα ώστε να αντεπεξέλθουμε νικηφόρα και όσο περπατάμε μέσα από την κοιλάδα του πόνου περπατά μαζί μας και μας κρατά σφικτά από το χέρι.**

Ακόμα και μέσα από την κοιλάδα του πόνου που περπατάμε, ο Θεός μπορεί να απαντήσει. Αυτό εννοούσε ο Ιησούς Χριστός όταν με αγωνία προσευχόταν στον κήπο της Γεσθημανής «*Πατέρα, αν θέλεις, γλιτώσε με από αυτό το ποτήρι. Ας μη γίνει όμως το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου*» (Λουκ.22:42). Γνώριζε ο Ιησούς ότι ο Θεός μπορούσε να τον γλιτώσει από τις δοκιμασίες με πολλούς τρόπους. Επίσης γνώριζε ότι ο Πατέρας του ο ουράνιος μερικές φορές επιλέγει να μην επέμβει υπερφυσικά.

Πιστεύω σε ένα Θεό που είναι ζωντανός, που ακούει και απαντάει προσευχές, όμως επίσης μαθαίνω για την κυριαρχία Του. Μπορεί να διαλέξει να ανταμείψει την πίστη μου και την παραχωρητικότητα μου σ' Αυτόν με το να απομακρύνει το φορτίο μου ή μπορεί να επιλέξει να μην μου το πάρει. Κάθε άνθρωπος έχει τη δική του Γεσθημανή και πρέπει να μάθει να λέει: «**το θέλημά σου ας γίνει**».

Μετανόησε προτού πεθάνεις

Ο Θεός ποθεί για τους ανθρώπους, που έχουν δημιουργηθεί καθ'ομοίωσή Του, να μετανοήσουν από τους κακούς δρόμους τους και να επιστρέψουν προς Αυτόν. Η Βίβλος περιγράφει το τέλει σχέδιό Του για το ανθρώπινο γένος. Δια μέσου των αιώνων, οι άνθρωποι έχουν επαναστατήσει εναντίον του Δημιουργού τους. Υπομονετικά, ο Θεός συνεχώς τους καλεί να επιστρέψουν σ'Αυτόν. Υπόσχεται την αποκατάσταση της γης μας, εάν Τον εκζητήσουμε και μετανοήσουμε.

"Εάν ο λαός αυτός, που φέρει το όνομά Μου, προσευχηθούν με ταπεινώση και Με αναζητήσουν και επιστρέψουν από τον κακό τους δρόμο, τότε Εγώ θα τους ακούσω από τους ουρανοί και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους και θα κάνω ευτυχισμένη τη χώρα τους" (Β' Χρον.7:14).

Η μετάνοια είναι διαφορετική από το να λες απλά "συγγνώμη". Η μετάνοια είναι μια βαθιά λύπη από καρδιάς για τις αμαρτίες σου και το να στρέφεις προς την αντίθετη κατεύθυνση με την αποφασιστικότητα να μην ξανά αμαρτήσεις άλλο. Ο Ιησούς όταν ήταν με την γυναίκα που είχε πιαστεί για μοιχεία, της είπε: *"Ούτε Εγώ σε καταδικάζω, πήγαινε και μην αμαρτάνεις πλέον"* (Ιωα.8:11). Σήμερα, πολλοί καλούν τους χριστιανούς να μην καταδικάζουν τους αμαρτωλούς. Παρόλο που ο Ιησούς βέβαια μας αγάπησε, εντούτοις περίμενε από την γυναίκα να μετανόησει - *"Πήγαινε και μην αμαρτάνεις πλέον"*. Είμαστε ευγνώμονες για τη χάρη και τη συγχώρεση του Θεού, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι το έλεός Του δεν είναι πιστοποιητικό για την αμαρτία.

Αυτή είναι η πιο επείγουσα ανάγκη της εποχής μας. Το σώμα του Χριστού χρειάζεται να αφιερώσει τον εαυτό του στο να εκζητήσει το Θεό με ταπεινώση,

προσευχή και μετάνοια. Σαν πιστοί πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και έπειτα να ζητήσουμε το έλεος του Θεού για την οικογένειά μας, την εκκλησία μας, την πόλη μας, το έθνος μας.

Το 1863, σε μια εθνική διακήρυξη προσευχής και μετάνοιας, ο Πρόεδρος Αβραάμ Λίνκολν έγραψε: *"Έχουμε ξεχάσει το Θεό. Έχουμε ξεχάσει το γεμάτο χάρη χέρι, που μας διατήρησε την ειρήνη και μας πολλαπλασίασε και μας εμπλούτισε και μας ενδυνάμωσε. Και έχουμε φανταστεί μάταια, μέσα στην απάτη της καρδιάς μας, ότι όλες αυτές οι ευλογίες δημιουργήθηκαν από κάποια ανώτερη σοφία. Μεθυσμένοι από την επιτυχία, γίναμε πολύ αυτάρκεις για να νοιώσουμε την ανάγκη της λυτρωτικής χάρης, πολύ υπερήφανοι για να προσευχηθούμε στο Θεό που μας δημιούργησε! Είναι αναγκαίο για εμάς, να ταπεινωθούμε ενώπιον του Κυρίου, να εξομολογηθούμε τα αμαρτήματά μας και να προσευχηθούμε για χάρη και συγχώρεση"*.

Πολλοί λένε ότι η δικαιοσύνη του Θεού έρχεται και φυσικά θα δικάσει με το δυνατό Του βραχίονα. Ποιά θα πρέπει να είναι η ανταπόκρισή μας; Πρέπει να ταπεινωθούμε και να προσευχηθούμε. Πρέπει να μετανοήσουμε! Πρέπει να επιστρέψουμε από τους κακούς μας δρόμους. Πρέπει να ζητήσουμε από το Θεό το έλεός Του. Όπως θα έσωζε τα Σόδομα και τα Γόμορρα με την αίτηση του Αβραάμ, εάν υπήρχαν ακόμη και δέκα δίκαιοι, έτσι, μπορούμε να προσευχηθούμε, ο Θεός να δείξει το έλεός Του μάλλον, παρά την δικαιοσύνη Του. Ως Εκκλησία του Κυρίου Ιησού, χρειάζεται να είμαστε ένα λαμπερό φως που φέγγει καλοσύνη και δικαιοσύνη μέσα στο σκοτάδι.

Ο Ιησούς μάς ενθαρρύνει

«Και ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και ο Θεός και Πατέρας μας...είθε να παρηγορήσει τις καρδιές σας, και να σας στηρίξει σε κάθε λόγο και έργο αγαθό» (Β' Θεσ. 2:16-17)

Το να ενθαρρύνεις κάποιον σημαίνει να του δίνεις κουράγιο, πίστη και θάρρος. Και ο Ιησούς είναι ένας από τους καλλίτερους ενθαρρυντές που θα μπορούσαν να υπάρξουν.

Μερικές φορές είναι μια λέξη ευχαριστίας ειπωμένη από κάποιον που έχουμε βοηθήσει. Άλλες φορές είναι ένα θαύμα στα οικονομικά, που

μας κάνει να καταλάβουμε ότι Εκείνος βρίσκεται πίσω από τον αγώνα μας. Μερικές φορές είναι μια αγκαλιά από ένα φίλο ή ένα γράμμα από ένα αγαπημένο πρόσωπο. Όποια μορφή και αν έχει, όταν εκζητάμε να υπηρετούμε τον Ιησού, η ενθάρρυνσή Του θα μας ακολουθεί όπου κι' αν πάμε.

Μπορεί να μη γνωρίζουμε το «πότε» ή το «πώς», αλλά γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς προμηθεύει όση δύναμη και κουράγιο χρειαζόμαστε για κάθε καλό έργο.

Δάνειο στο Θεό!

«Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον και θέλει γίνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού» Παρ.19:17

«Γνωρίζει ο Κύριος τις μέρες των τελείων, θα διαρκούν για πάντα τ' αγαθά τους. Δεν θα ντροπιάζονται σε χρόνους δύσκολους και θα χορταίνουν τον καιρό της πείνας» Ψαλμ.37:18-19

Ένας πατέρας έδωσε 50 λεπτά στο γιο του και του είπε να τα κάνει ό,τι θέλει. Αργότερα τον ρώτησε τι τα έκανε και ο μικρός τού είπε πως τα είχε δανείσει σε κάποιον. «Σε ποιον τα δανείσες;» απόρησε ο πατέρας. «Να, τα έδωσα σ' ένα ζητιάνο στο δρόμο πιο κάτω, φαινόταν πεινασμένος», απάντησε το παιδί. «Σ' ένα ζητιάνο; Μα αυτό ήταν ανοησία. Δεν πρόκειται ποτέ να τα πάρεις πίσω». «Ναι, μπαμπά, αλλά η Βίβλος λέει πως οι άνθρωποι που δίνουν στους φτωχούς δανείζουν στον Κύριο!». Ο πατέρας ευχαριστήθηκε τόσο πολύ με την απάντηση του γιου του, που του έδωσε άλλα 50 λεπτά. «Ορίστε, βλέπεις;» αναφώνησε ενθουσιασμένος ο μικρός. «Σου το είπα ότι θα τα πάρω πίσω, μόνο που δεν πίστευα ότι θα ήταν τόσο σύνομα!»

Απλή, παιδική καρδιά. Απλή, αγνή πίστη! Βέβαια ο Θεός δεν υπόσχεται ότι θα μας κάνει άμεση ανταπόδοση. Σίγουρα όμως υπόσχεται πως ό,τι κάνουμε και ό,τι δίνουμε στο όνομά Του έχει αντίκτυπο και αναπόδοση, στους δικούς Του χρόνους και με το δικό Του τρόπο. Και πρώτα απ' όλα πριν αρχίσουμε να δίνουμε πενήντάλεπτα ή ό,τι άλλο στους φτωχούς, το πρώτο και πιο σημαντικό είναι να δώσουμε τους εαυτούς μας στον Κύριο. Να δέσουμε τις δυνάμεις μας, την όποια υγεία μας, το χρόνο μας, τα υπάρχοντά μας, στη διάθεση του Κυρίου. Να μας κατευθύνει Εκείνος σε κάθε βήμα στη ζωή μας, με τη σοφία Του και την αγάπη Του. Να γεμίζει την καρδιά μας με έλεος και σπλάχνα για τους διπλανούς μας. Τότε δε θα προσπερνάμε αυτούς που έχουν ανάγκη γύρω μας. Είναι σαν να μας ζητάει δάνειο ο Θεός γι' αυτούς από τα λίγα που κι εμείς διαθέτουμε. Αν ο Χριστός έχει γεμίσει την καρδιά μας με αγάπη, δε μπορεί αυτή η αγάπη να μην δίνει!

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας μάθει να δίνουμε όπου χρειάζεται, με διάκριση και διακριτικότητα, με σοφία δική Του και με λεπτότητα, όχι από ανάγκη, αλλά από αγάπη, τη δική Του αγάπη.

Η γωνιά της ηλιακτίδας

"Επομένως, κι εκείνοι που περνούν από θλίψεις, επειδή ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ας εμπιστευθούν σ' αυτόν τις ψυχές τους, σαν αξιόπιστος δημιουργός που είναι, κάνοντας το καλό" Α'Πετρ.4:19

Πέθανε τον Αύγουστο του 1940 μία ανάπηρη χριστιανή από την Αυστραλία που ήταν γνωστή για τα γράμματα που έστελνε σε πάσχοντες για πολλά χρόνια. Ήταν μια γυναίκα που απέδειξε έμπρακτα στη ζωή της πως όσο δύσκολα κι αν είναι όλα, η χάρη του Θεού μάς αρκεί. Για πενήντα χρόνια ήταν κληνής, χωρίς να έχει χέρια και με αβάσταχτους πόνους. Έπασχε από τη νόσο Γουιτλίου εκτός των άλλων. Της αφαιρέσαν τα νύχια των χεριών της. Το δέρμα των άκρων της έπρεπε να αφαιρεθεί, για να σταματήσει η εξάπλωση της αρρώστιας. Έχασε τη φωνή της και ήταν τυφλή για πολλά χρόνια. Με μια ειδική συσκευή τοποθετημένη στον ώμο της έγραφε εκατοντάδες επιστολές, παρόλο που κάθε κίνηση του σώματός της της προκαλούσε ισχυρό πόνο. Εκατοντάδες άνθρωποι που έλαβαν τα μηνύματά της ευλογήθηκαν και πήραν τη σωτηρία του Ιησού Χριστού. Ποιος μπορεί να πει ότι δεν δόθηκε σ' αυτήν το πρόνοιο να υποφέρει και να δοξάσει το Θεό μέσα από τη δοκιμασία της;

Πάντα ο Θεός έχει αγαθά σχέδια για μας. Αυτό πρέπει να το γνωρίζουμε και να στηριζόμαστε στην αγάπη Του και στην αγαθότητά Του. Έρχονται στη ζωή μας δύσκολες ώρες και δύσκολες εποχές, από πού θα στηριχτούμε λοιπόν; Ποιον θα εμπιστευτούμε; Πώς θα επιβιώσουμε; Πώς θα νικήσουμε; Είναι η χάρη του Θεού που θα μας δώσει τη δύναμη, το κουράγιο, την υπομονή. Όχι μόνο θα μας αξιώσει να το αντέξουμε και να το ξεπεράσουμε, αλλά και να γίνουμε χρήσιμοι στα χέρια του Θεού, ενώ θα πάσχουμε. Τότε μάλιστα, μέσα από τη δική μας αδυναμία φαίνεται πιο πολύ η δύναμη του Θεού και δοξάζεται Εκείνος! Όσο πιο αδύναμοι είμαστε εμείς, τόσο πιο δυνατός είναι ο Κύριός μας. Μέσα από το άρρωστο σώμα μας, προβάλλεται η δική Του χάρη και δύναμη! Όσα κι αν χάσουμε, όσο και αν πονέσουμε, ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας μάθει να Τον εμπιστευόμαστε και να αναπαυόμαστε στην αγάπη Του, στη χάρη Του και στο έλεός Του. Γιατί μόνο Εκείνος μπορεί μέσα από τον πόνο να βγάλει δόξα και νίκη και

Νίκη κατά των φίλαυτων προσευχών

Υπάρχουν πολλές προσευχές πολλών χριστιανών που έχουν μέσα τους το στοιχείο της φιλαυτίας σε πολύ μεγάλο βαθμό. Και δεν συμβαίνει όταν προσευχόμαστε με αγωνία, με πίστη, με θέρμη, με δάκρυα και ζήλο, αλλά όταν προσευχόμαστε μόνο για τον εαυτό μας, για την ψυχή μας, το πολύ-πολύ για τα μέλη της οικογενείας μας και για την τοπική Εκκλησία στην οποία ανήκουμε.

Η παγκόσμια Εκκλησία του Χριστού που πάσχει και υποφέρει, ο κόσμος γύρω μας που χάνεται, σπάνια ή καθόλου αποτελεί αντικείμενο της συμπάθειας και των ικεσιών των περισσότερων Χριστιανών. Δεν προσευχόμαστε γι' αυτούς.

Κι όμως, η καλύτερη και αποτελεσματικότερη προσευχή, είναι εκείνη η προσευχή που υψώνεται με αγάπη για τους άλλους. Για εκείνους που ούτε τους ξέρουμε ούτε τους είδαμε ποτέ. Και αν μάθουμε να προσευχόμαστε για τους άλλους και να έχουμε βάρος στην καρδιά μας για έναν κόσμο που αργοπεθαίνει μέσα στην αμαρτία και το κακό, θ' ανακαλύψουμε ότι πλουτίζουμε πνευματικά και γινόμαστε πιο νικηφόροι και καρποφόροι Χριστιανοί.

Όταν δεν προσευχόμαστε μόνο για τον εαυτό μας και για ένα στενό κύκλο φίλων και γνωστών μας, αλλά ξοδεύουμε πολλή ώρα στην προσευχή για τον κόσμο όλο, θα διαπιστώσουμε την αλήθεια του Λόγου του Θεού ότι *«Μακάριον είναι να δίδει τις μάλλον παρά να λαμβάνει»* (Πραξ.20:35).

Εξαγοράζοντας τον καιρό για προσευχή

Σε κάθε γενιά οι άνθρωποι που έχουν κάνει τα περισσότερα για το Θεό είναι εκείνοι που βρίσκονται στα γόνατα της προσευχής νωρίς κάθε πρωί. Η πρωινή έγερση και το πέσιμο στα γόνατα της προσευχής φανερώνουν τη διακαή επιθυμία μας να επιζητούμε συνεχώς την παρουσία του Θεού. Αν θέλουμε ένα Θεό που δεν Του επιτρέπουμε να σπάσει τα δεσμά της νωθρότητας, της απάθειας και του λήθαργου για να πέσουμε στα γόνατα της προσευχής, τότε θέλουμε ένα Θεό άτολμο, αδύναμο, αναποφάσιστο. Και ο Θεός της Γραφής δεν είναι τέτοιος Θεός!

Ο Θεός ζητάει από εμάς να εξαγοράζουμε τον καιρό μας για προσευχή. Η γενιά μας χρειάζεται αγίους που θα εκζητούν το Θεό πρωί και βράδυ. Η νωθρότητα και η οκνηρία στην αναζήτηση του Θεού μέσα από την προσευχή μας, είναι η κατάφωρη αμαρτία μας. Όταν δεν εκζητούμε το Θεό με πόθο και επιμονή, όταν δε ζητούμε τη δική Του παρέμβαση, τόσο στην ατομική και οικογενειακή μας ζωή, όσο και στη ζωή των συνανθρώπων μας, ας μην περιμένουμε καλύτερες ημέρες. Και κάτι ακόμα. Καθένας δε λαμβάνει το Θεό αν δεν Τον επιζητεί με πάθος και πείσμα.

«Και με περίμεναν σαν τη βροχή και ήσαν με ανοιχτό το στόμα, σαν για την όψιμη βροχή» (Ιώβ 29:23).

Απλά.....προσευχήσου!

«Μη σταματήσετε να προσεύχεστε ποτέ» 1 Θεσ.5:17

Η Μαίρη ήταν άρρωστη και η κατάστασή της απελπιστική. Έπασχε από φυματίωση κι ήταν εξαιρετικά αδύναμη, οι περισσότεροι θεωρούσαν ότι ο θάνατος ήταν κοντά. Η μητέρα της ειδοποίησε τα μέλη της οικογένειας να έρθουν να την επισκεφτούν για τελευταία φορά. Όταν πήγαμε να προσευχηθούμε για τη Μαίρη, η πίστη μου κλονίστηκε. Ακόμα και την ώρα της προσευχής δεν πίστευα πως θα μπορούσε ν' αλλάξει η κατάστασή της, πίστευα ότι το ίδιο εκείνο βράδυ θα μας ειδοποιούσαν ότι πέθανε.

Πέρασε ένας μήνας και η Μαίρη ζούσε, δεν ήταν καλύτερα, αλλά ούτε και χειρότερα. Ένα πρωί στην εκκλησία πρόσεξα ότι η μητέρα της έκλαιγε. Αυτό με άγγιξε κι άρχισα να ρωτάω το Θεό τι να κάνω. Ένωσα το Άγιο Πνεύμα να με ωθεί να πάω να επισκεφτώ ξανά τη Μαίρη για να προσευχηθώ γι' αυτήν. Δίστασα γιατί η κατάστασή της ήταν φαινομενικά απελπιστική, όλοι ξέραμε ότι πέθαινε. Όμως ο Θεός μου είπε στην καρδιά μου "Πήγαι-

νε". Κι εγώ υπάκουσα. Πήγα στο σπίτι της, μετά τη λατρεία, και προσευχήθηκα, αν και δεν είχα καμιά ελπίδα. Απλά υπάκουσα.

Μετά από δύο μήνες άκουσα να χτυπούν την πόρτα μου. Όταν άνοιξα μπήκε μέσα η Μαίρη. Δεν ήξερα ότι ήταν αυτή μέχρι που μου συστήθηκε. Η Μαίρη είναι απόδειξη ότι ο Θεός έχει τη δύναμη να θεραπεύει!! Όταν νιώθεις ότι ο Θεός σου λέει να προσευχηθείς, υπάκουσέ Τον, όσο αδύνατον και αν σου φαίνεται.

Ας ζητήσουμε από το Θεό των θαυμάτων να ανοίξει τα μάτια μας να δούμε τα έργα Του, ακόμα και σε καταστάσεις που μας φαίνονται καταδικασμένες στην αποτυχία.

Για το Θεό

ΤΙΠΟΤΑ

δεν είναι ακατόρθωτο"

Λουκ. 1:37